

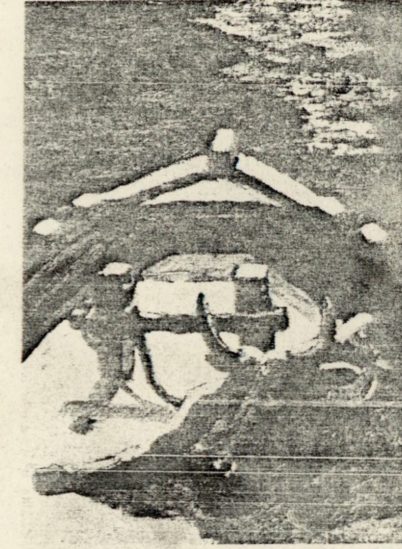
KABAŞ KARDEŞE DEĞİN

Prof. ALİ TEOMAN
GERMANER

Özer Kabaş bir sanatçıdır, görsel sanatlardır alanı. Ressamdır, diyip sınırlamak istemiyorum, işin içinden. Eksik anlatım, olur bu kanısındayım. Onun yakınları yakından bilirler alışkanlıklarını, tutkularını, çok yönlü meraklarını.

Fotoğraftan ya da sinemadan açılmışsa söz, kayıtsız kalamaz. En genel kavramlarıyla, hangi düzey ya da türde olursa olsun tasarıma ya da mekanik bir olguya değinmişseniz, yeni bir üretimden açılmışsa söz, heyecanlanır ve yürekte ortak olur sözü müze. Hele söz denize değinse, Teknelerden ya da deniz adamlarından geçmişse. Ceylan görmüş kaplana döner, yüzü aydınlanır, gözleri parlar. Hem de hayali geniştir, bu konuda olağan, sevdalarından söz edercesine duygulanarak geniş bir bakış açısını benimser. İster bir viking kayığı, ister geçmiş yüzyılların bir Venedik Galer'i ya da artık sallarmızda göremez olduğumuz, yakışıklı bir balıkçı olamaması. Onun yüreğinde aynı ölçüde saygı ve sevgiye değer, deniz deniz tarihiyle iç içe girer.

Merakla, ilgiyle yoğurulmuştur hamuru, merak ve ilgileri, olanaklar ölçüsünde yaşamında yer alır çoğu kez, kuramsal düzeyi aşır irili ufaklı uygulamalar ola-

ÖZER KABAS - "Yolculuk" 1986.
Tuval üzerine yağlıboya. 40x30 cm.

rak öğrenmek, bilmek ve bildiğini de kullanmaktan yanadır. Bundan sonra RESSAM'dır Kabaş ve sanırım bu ilgi ve merakların, sevgilerin ressamıdır.

Tüm ilgi, sevgi ve merakları arasında baş köşeyi, insan, doldurur.

Özer Kabaş bir eğitimcidir, sanatçılığının yanısıra. Tutarlı, dengeli, ölçülü kimi kez babacan bir yaklaşımı benimseyen, deney sahibi bir sanat eğitimcisi. Onbeş yılı aşkın bir zaman aynı çatının altında yan yana çalıştık. Karşısına çıkan soruna, nasıl serin kanlılıkla ve tarafsızca yaklaşabildiğini, dikkatle ve nesnel yaklaşımıyla nasıl yorumladığına defalarca tanık olmuşumdur. Öte yandan bilirim ki onun için nesnel doğruların peşine düşmek, kurumak, soğumak, insanlı olandan yüz çevirmek için değildir ama insanlı olana ulaşabilmek içindir.

Duygulu bir yapının adamıdır ama duygusal bir adım atmaktan da ödü kopar. Mantık ve duygunun tümeçlenip dengelenmesi tutkusudur onun.

Yaşantısı da benzeri dengeli yapıyı sergiler. Sağlıklı, ölçülü ve olabildiğine insanlı değerlerin peşinde bir kişilik, yaptığı resmindeki olguya da yansır.

Bulup seçtiği öğeler, kendi biçimlendirdiği yaşamında, yadsınamayacak gerçeklikte, ilgileri hatta sevdalandır, onun. Kayığı, kaykacı, balığı, balıkçısı, onun uzaktan gözlediği, kendinden uzak, yabancı nesnelere değildir. Her birini ayrı ayrı arar bulur. Ahbablıklar kurar. Tuvaline aktardığı yalnızca gözlemlediği değildir ama gözlemlediğini, kendi süzgecinden geçirirken kendi özünden kattığıdır. Kimi kez çektiği fotoğrafları, kroki niteliğindeki notlarını toplar çıkarır, kimi kez yan yana yeniden düzenler. Tüm bu işlemler düşüncesinde oluşur. Yoksa bir eskisini önüne koyup ta sadakatle tuvaline aktardığına hiç tanık olmadım.

Anladığımca resimle doğrudan ve sıcak ilişkiyi, resmin oluşum sürecinde, doğal akışında, kimi olasılıklara kapısını açık bırakmayı yeğliyor. Sanırım önceden belirlenmiş bir hedefe yürümeğe gerekince karar de-